

พระราชบัญญືກາ
ອອກຕາມຄວາມໃນປະນາລຮ້າຍໝາກ
ວ່າດ້ວຍກາຍເວັນຮ້າຍໝາກ (ฉบັບທີ່ ៣០៥)
ພ.ສ. ២៥៥០

ກູມືພລອດຸລຍເດືອ ປ.ຮ.

ໄທໄວ້ ຕັນທີ ៣២ ສິງຫາຄມ ພ.ສ. ២៥៥០
ເປັນປີທີ່ ៥២ ໃນຮັກາລປັງຈຸບັນ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาກູມືພລອດຸລຍເດືອ ມີພະບນາຍາໂອກໂປຣເກດ້າ ၅ ໄທ
ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວຍກົດເວັນກາຍືເງິນໄດ້ ສໍາຫັນເງິນກຳໄໄຮ່ວ່າເງິນປະເທເຊື່ອໄດ້ກັນໄວ້ຈາກກຳໄໄ
ຫຼືວ່າໄດ້ວ່າເປັນເງິນກຳໄໄຂອງກົດເວັນກາຍືເງິນປະເທເຊື່ອໄດ້ກັນໄວ້ຈາກກຳໄໄ
ຫຼືວ່າໄດ້ວ່າເປັນເງິນກຳໄໄຂອງກົດເວັນກາຍືເງິນປະເທເຊື່ອໄດ້ກັນໄວ້ຈາກກຳໄໄ
ປະເທໄຫຍ່

ອາຄີ່ຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ៣៧៥ ຂອງຮູ້ຮຽນນູ້ຜູ້ແໜ່ງຮາຊາລາຈັກໄທ ຊຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ
ໂດຍຮູ້ຮຽນນູ້ຜູ້ແໜ່ງຮາຊາລາຈັກໄທ ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ (ฉบັບທີ່ ៥) ພຸທະສັກຮາ ២៥៥៥ ແລະມາດຮາ ៣ (៣)
ແໜ່ງປະນາລຮ້າຍໝາກ ຊຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຮາບຜູ້ຜູ້ຕິແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະນາລຮ້າຍໝາກ (ฉบັບທີ່ ១០)
ພ.ສ. ២៥៥៦ ຈຶ່ງທຽບພຣະກຽມາໂປຣເກດ້າ ၅ ໄທຕາພຣະກຸມົງກົງກາຈື້ນໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ມາດຮາ ១ ພຣະກຸມົງກົງການນີ້ເອີ້ນວ່າ “ພຣະກຸມົງກົງກາອອກຕາມຄວາມໃນປະນາລຮ້າຍໝາກ
ວ່າດ້ວຍກາຍເວັນຮ້າຍໝາກ (ฉบັບທີ່ ៣០៥) ພ.ສ. ២៥៥០”

ມາດຮາ ២ ພຣະກຸມົງກົງກົງການນີ້ໃຫ້ໃບໜັກຄັ້ງຕັ້ງແຕ່ວັນດັ່ງຈາກວັນປະກາສໃນราชກິຈຈານແບກຍາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

มาตรา ๓ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน ๓ หมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินกำไรมหาหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรที่ผู้ประกอบกิจการวิเทศชนกิจทำหน่ายอดอกไปจากประเทศไทยตามมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เนื่องจากกิจการวิเทศชนกิจเพื่อการให้กู้ยืมในต่างประเทศตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การประกอบกิจการวิเทศชนกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชาลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินกำไรมหาหรือเงินประจำท้องที่กันไว้จากกำไรหรือที่ดื้อได้ว่าเป็นเงินกำไรที่ผู้ประกอบกิจการวิเทศษนกิจจำหน่ายออกไปจากประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อที่ได้จากการวิเทศษนกิจเพื่อการให้กู้ยืมในต่างประเทศตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การประกอบกิจการวิเทศษนกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการวิเทศษนกิจของประเทศไทยสามารถแย่งขันกับศูนย์กลางทางการเงินอื่นได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้